
AZƏRBAYCAN AŞIQLAR BİRLİYİ

AŞIQ ƏLİAĞA ŞİRVANLI

**MƏNİM HALAL
QİSMƏTİM VAR**

Bakı – 2017

Nəşrə hazırlayanı:
Musa NƏBİOĞLU
Azərbaycan Aşıqlar Birliyinin katibi,
Əməkdar Mədəniyyət İşçisi

Aşıq Əliağa Şirvanlı (Əliağa Qasımov). Mənim halal qosmətim var. Bakı, “Elm və Təhsil” nəşriyyatı, 76 səh.(+ 4 səh. şəkil)

Kitabda aşıq Əliağa Şirvanlının yaradıcılığından seçmə gəraylı və qoşmalar yer alıb. İnanırıq ki, bu şeirlər oxucu qəlbinə yol taparaq müəllifini yeni yaradıcılıq uğurlarına ruhlandıracaq.

$\frac{4702000000}{N - 098 - 2009}$ **Грифли няшр**

©Azərbaycan Aşıqlar Birliyi, 2017

HALAL QİSMƏTİNƏ GÜVƏNƏN AŞIQ

Azərbaycan aşıq sənətinin inkişafında özünə-məxsus yeri və rolu olan Şirvan aşıq mühiti özünün böyük sənətkarları ilə məşhurdur. Bu günümüzdə də burada ustad sənətkarlar çoxdur. Onlardan biri də ömrünün doqquzuncu onilliyini yaşayan aşıq Əliağa Şirvanlıdır. Aşıq Əliağa Şirvanlı – Əliağa Əbil oğlu Qasimov 1934-cü ildə Şamaxı rayonunun Tağılı kəndində anadan olub. İlk təhsilini kənd məktəbində alan Əliağa Qasimov hələ kiçik yaşlarından aşıq sənətinə, dastanlarımıza da böyük maraq göstərib. Müəllimləri və yaxınları onun gələcəyinə böyük ümidlər bəsləyib, ustad sənətkar kimi yetişəcəyinə inanıblar.

Orta məktəbdə əla oxuduğuna görə, 1951-1952-ci tədris ilində Şamaxı şəhərində yeni açılmış Kənd Təsərrüfatı Texnikumuna imtahansız qəbul olunub. Texnikumda təhsil almaqla yanaşı, aşıqlıq sənətinin sirlərini də ustadlardan öyrənməyə çalışıb. Müəllimi Əhməd Rüstəmov ona söz qoşub dastan söyləməyi öyrədib, aşıq Məzahir İsrafiovdan isə sazda çalmağı öyrənib. 1955-ci ildən etibarən artıq müstəqil aşıq kimi toylar aparmağa başlayıb. El şənliklərində, müxtəlif tədbirlərdə çıxış edib.

Ömrünün ahıl çağlarında da “Dirili Qurbani”, “Abbas və Gülgəz”, “Novruz və Qəndab”, “Mənsüm və Diləfruz”, “Yetim Aydın”, “Dilsuz və Xəzəngül”, “Əmrah və Səlmi”, “Valeh və Zərnigar”, “Məhəmməd

və Güləndam” və başqa xalq dastanlarını cavanlıqda olduğu kimi eyni şövqlə söyləyən, sazda gözəl ifa etməsi və yüksək ifaçılıq mədəniyyəti ilə seçilən aşıq Əliağa Şirvanlı həm də poetik yaradıcılıqla məşğul olur, şeir yazır. Onun yazdıqları tədqiqatçıların da diqqətini çəkib. Tədqiqatçı-alim Qalib Sayılov 2007-ci ildə nəşr etdirdiyi “Şirvanlı Aşıq Əliağa” kitabında ustadın həyatından, sənət yolundan və poetik yaradıcılığından geniş söhbət açır.

Oxucuların ixtiyarına verdiyimiz bu kitabda aşıq Əliağa Şirvanlının yaradıcılığından seçmə gəraylı və qoşmalar yer alıb. İnanırıq ki, kitabdakı şeirlər oxucu qəlbinə yol taparaq müəllifini yeni yaradıcılıq uğurlarına ruhlandıracaq. Kitabın adı da təsadüfən seçilməyib: “Mənim halal qismətim var”. Aşıq Əliağa Şirvanlı həmişə Ulu Tanrının ona verdiyi halal qismətə inanıb və güvənib, halallıq onun həyatda əsas prinsipi olub. Elə bu halallıq da onu istər sənətdə və yaradıcılıqda, istərsə də eldə-obada daim ucaldıb, üzüağ edib, hörmət qazandırıb.

Aşıq Əliağaya sənətində və şeir yaradıcılığında uğurlar diləyir, saz ömrü və saz ömür arzulayıram.

Musa NƏBİOĞLU
Azərbaycan Aşıqlar Birliyinin katibi,
Əməkdar Mədəniyyət İşçisi.

GƏRAYLILAR

BALA CEYRAN

Mərhum şairimiz S.Vurğuna nəzirə

Bir yaxın gəl, qaçma məndən,
Qara gözlü bala ceyran.
Ananı kim ayırıb səndən,
Salıb tənha yola, ceyran?

Bais hansı namərd olub,
Bu halım mənə dərd olub.
Neyçün gözlərin dörd olub,
Baxırsan sağ-sola, ceyran.

Çox görürəm yorğun səni,
Küsgün, məzhun, dalğın səni.
Qıymaz idi Vurğun, səni
Salalar bu hala, ceyran.

Sən həyatın əzəlisən,
Təbiətin gəzəlisən.
Qaragözlü, məzəlisən,
Yaraşırsan çölə, ceyran.

İndi anadan olmusan,
Gül tək saralıb solmusan.
Dağlarda tənha qalmısan,
Macəran var hələ, ceyran.

Qurtarmaqçun ahu-zardan,
Can at, uzaqlaş bu yerdən.
Özün qoru insanlardan,
Gələrsən zavala, ceyran.

VAR

Könül, alıbsan sazımı,
Çalıb-çağırısan, yeri var.
El bir ağzından söyləyər,
Qüdrəti var, hünəri var.

Mələhət varkən səsində,
Qalma dərd-qəm məhbəsində.
Xalq desin ki sinəsində,
İncisi var, gövhəri var.

Seyr et, dolan Kür qırağın,
Sənəmlərin al sorağın,
Cənnət, gözəl Qarabağın
Vaqifi var, Zakiri var.

Öz yeri var hər insanın,
Hər oylağın, hər məkanın.
Şairlər yurdu Şirvanın,
Seyidi var, Sabiri var.

Mayasıdır ad-sanımın,
Dadlı-duzlu dastanımın.
Sazlı-sözlü Şirvanımın
Bilalı var, Şakiri var.

Budur sözü Əliağanın,
Qədrin bilin hər insanın.
Vurğun tək, Azərbaycanın
Nadir sinədəftəri var.

USTAD ƏLİ

Deyirlər, hər nemətdə,
Gərək əziz bir dad olsun.
Kişi qazanıb gətirər,
Gərək evdə arvad olsun.

Ata qızıl bir tac olar,
Həm qəm çəkər, həm qocalar,
Günü-gündən o ucalar,
Ovlad saleh övlad ola.

Nə dünyada qəm çəkəsən,
Nə namərdə diz çökəsən,
Nə işləyib tər tökəsən,
Nə qəm-qüssə fəryad ola.

Səhər-axşam ölçün-biçin,
Mərdi namərddən siz seçin.
Müşgül, onda sənin üçün
Gərək Haxdan imdad ola.

İnsan ləkələməz adın,
Ya kişi olsun, ya qadın.
Əliğa de, bu yerdə,
Tanrı tədbir hər bir dərdə,
Saz çalmağa pərdə-pərdə,
Gərək aşıq ustad ola.

HÖRMƏTİM VAR

Aqil, kamil insanlara
Hörmətim var, rəğbətim var.
Cahillərə, nadanlara
Həyat boyu nifrətim var.

İnsan olmaz hər bir adam,
Namərdə, satqına yadam.
Həssas, huşyar sənətkaram,
Pak ürəyim, niyyətim var.

Mərdlər ilə xoşdur aram,
Demir böhtan, yemir haram.
Düz ilqarlı sənətkaram,
Pak ürəyim, niyyətim var.

Müştaq deyiləm ad-sana,
Nə də ki, bir şöhrət-şana.
Şükr edirəm Yaradana,
Nə varım, nə dövlətim var.

Nə tapıb düz yolun azan,
Ona-buna quyu qazan,
Fəxr edirəm, Tanrı yazan,
Mənim halal qismətim var.

Əliağayam mən, Şirvanlı,
Düz ilqarlı, düz ünvanlı,
Sadə, nəcib, istiqanlı
Şirin sözü, söhbətim var.

SƏNDƏ BU VƏRDİŞ OLMASA

Saz çalmaram, söz demərəm,
Əgər könlüm xoş olmasa.
Həyat boyu qəm yemərəm,
İnsan başı boş olmasa.

Tuz olsa da, dayın, əmin,
Heç birinə olma əmin.
Başdan aşar dərdin, qəmin,
Bir həmdəm sirdaş olmasa.

Məzmunu var hər bir sözün,
Arıfsənsə, düşün özün.
Tərəvəti olmaz yazın,
Şaxta, boran, qış olmasa.

Qəm-kədər nədir, bilməzsən,
Bir an pərişan olmazsan.
Namərdlərə əyilməzsən,
Qəza sənə tuş olmasa.

Adam var, danışır yalandan,
Qeybət qırır ondan-bundan.
İncimərəm bir insandan,
Əgər qəlbi daş olmasa.

El bəyənməz hər aşiqi,
Sazdı toyun yaraşığı.
Olmaz gölün yaraşığı,
Sona, yaşılbaş olmasa.

Xəlq edib bizi yaradan,
Dəlil də göndərib Quran.

Nəfsinə uymaz bir insan,
Əgər ki, çaşbaş olmasa.

Həqiqətdir bütün bunlar,
Arif, aqıl duyar, anlar.
İflə olar bu insanlar,
Gündəlik daşbaş olmasa.

Zaman bizi salıb çaşbaş,
Ürəyimiz olub sərt daş.
Qapını açmayır qardaş,
Süfrəndə bozbaş olmasa.

Əliğa, sən ustadsan,
Tanrı ilə təmasdasan.
Heç vaxt yazıb yaratmazsan,
Səndə bu vərdiş olmasa.

NƏSİHƏT

Sus, məclisdə lal ol, dostum,
Sözü birdən-birə demə.
Öz ağına qul olma sən,
Sözün düşər yerə, demə.

Ayaqlaş bu zaman ilə,
Söz danışma güman ilə.
Sırrın olsa, pünhan eylə,
Mərdə söylə, şərə demə.

Sadəliklə sən ömr eylə,
Ona-buna az əmr elə.
Keçər boğazın kəndirə,
Gücüm çatar şirə, demə.

Müstaq olma mala-pula,
Xain çıxma xalqa, elə.
Müşkülə düşsən, səbr elə,
Öz bəxtinə qara demə.

Düzlük olsun hər an peşən,
Qürrələnib çıxma döşə.
Gücün çatmırsa bir işə,
Mən gələrəm kara, demə.

Görsən bir şəxs çıxıb yola,
Çalış, ona xeyir dilə,
Özün qəsdən, bilə-bilə.
Hara ellim, hara, demə.

Əliğa, ara-axtar,
Deyiblər, axtaran tapar.
Özü tavar, səsi tavar,
Saza sən cürə demə.

YERDƏ

Xeyir şər də olar, oğlum,
Gün çıxıb, gün batan yerdə.
Bir dəqiqə yaşama sən,
Dost dostunu satan yerdə.

Xalqa örnək ol həmişə,
Xidmət eylə xeyir işə.
Kişi kimi ömr et, yaşa,
Tər qönçə, gül bitən yerdə.

Namərdlərdən sən dost seçmə,
Mərd insandan kənar qaçma.
Deyilməmiş söhbət açma,
Çatan yerdə, ötən yerdə.

Hər adamdan vəfa umma,
İlqarını heç vaxt danma.
Alışiban oda yanma.
Qazancının batan yerdə.

Vara, pula aşıq olma,
Səqirə, fəqirə gülmə.
Oğlum, bircə an da qalma,
Xətir-hörmət itən yerdə.

Əliağaya diqqət eylə,
Yemə çörək minnət ilə.
Bildiyini söhbət eylə,
Sözün matah olan yerdə.

OLA

Qaragözlü, qələm qaşlı
Bir vəfali yarın ola.
Bəyaz sinə, qulac saçlı –
Belə vəfadarın ola.

Dodağından axa balı,
Şəkər, şərbət ola dili.
Zənəxdanda qoşa xalı –
Belə gülüzarın ola.

Sevəsən bir belə sona,
Könlünü verəsən ona,
İşarə ilə söz qana,
Deyə, gülə o, nazlana –
Bir belə dildarın ola.

Bəxt yazıla beləsinə
Xub yaraşır belə, sinə.
Gülərzüzlü, mərmər sinə,
Qədirbilən yarın ola.

Qada-balası alasan,
Pünhan mehmanı olasan,
Qolun boynuna salasan,
Deyib, oynayıb, güləsən,
Hər an iftixarın ola,
Nə dərdin, qubarın ola.

De, kim sevməz belə yarını?
Tər sinədə qoşa narı.
SİL könlündən qubarı,

Əyləşə sənə üzbəri,
Məhəbbət şüarın ola.

Deyə, gülə, naz eyləyə,
Kef damağın saz eyləyə,
Zimistanın yaz eyləyə,
İlqarını düz edən ola.

Əliağa, sevmə varı,
Varın yoxdur etibarı.
Sevgidir eşqin baharı,
Gəst et, dolan bu diyarı,
Bəlkə xoş güzərin ola.

MAHNI

Getmə-getmə dayan, dur,
Qız, qadasın aldığım.
Əhdi-peyman etmişik
Biz, qadasın aldığım.

Söz demədən gedirsən,
Sevmirsənmi nədir, sən?
Bəlkə, mənə edirsən
Naz, qadasın aldığım.

Elmizin var adəti,
Həm şənliyi, ziyafəti.
Bu xırda sözü-söhbəti,
Üz, qadasın aldığım.

Yadlar bizə qoy gülməsin,
Sir sözmüzü bilməsin.
Odlu qəlbin də olmasın
Buz, qadasın aldığım.

Yadların felinə, uyub,
Hər sözə tutma eyib.
Anam-bacım gör nə deyib,
Döz, qadasın aldığım.

Ay qız, məni gəl yandırma,
Coşan qanıma dondurma,
Gəl, başımda sən sındırma,
Qoz, qadasın aldığım.

Nazlı-duzlu, a şux mələk,
Bir danışaq, biz bir gülək.

Toyumuzu da eyləyək,
Yaz, qadasın aldığım.

Türfə gözəlsən, haxdı,
Kırpıqlərin bir oxdu.
Papam kimi də yoxdu,
Tuz, qadasın aldığım.

Nə istəsən, papam alsın,
Mamam da şad olsun, gülsün,
Aşıq Əliağa çalsın,
Saz, qadasın aldığım.

DASTANA DÜŞƏR

İkiüzlü, qəlbiqara,
Gündə neçə dona düşər.
Ləkə vurur o paltara,
Özü nahaq qana düşər.

Çox olubdur deyən, yazan,
Çox şeyə dözmürük bəzən.
Ona-buna quyu qazan,
Axır yaman günə düşər.

İnsanlıqdan gözəl nə var,
Əliağa, sözdə mənə axtar.
Ədalətli, düz adamlar,
Dillərdə dastana düşər.

AY QIZ

Sinəmi yandırır-yaxır,
Həsətin, odun, ay qız.
Deməlisən əvvəl-axır,
Söylə, nədir adın, ay qız.

De, kim olar sən ismətdə,
Mərifətdə, ləyaqətdə.
Görməmişəm məmləkətdə
Sənin tək şux gözəl, ay qız.

Söylə, ey gülüzlü sona,
Doğub səni hansı ana?!
Təəccübəm özüm buna,
Kim olub ustadın, ay qız.

Əliğa düşündükcə dərin,
Deyir, huri verməz yerin.
Sən olsan vəfalı Şirin,
Mən ollam Fərhadın, ay qız.

DÖŞÜNDƏ SƏN

Çalış, həmişə ey könül,
Sayıq ol öz işində sən.
Çox görmüsən vəfasını
Dostun da, sirdaşın da sən.

Əyər olsa rəşadətın,
Əqlin, elmin, siyasətın,
Çəkməzsən heç vaxt minnətın
Bacının, qardaşın da sən.

Bihudə kəllə yormusan,
Necə tilsimlər qırmısan.
Əliğa, indi durmusan
Top-tüfəngin döşündə sən.

Bağça salın, ağac əkin,
Torpağın üstə tər tökün,
Vaxtında gör tədarükün
Yazın, yayın, qışın da sən.

ANA

Sən cahana göz yumandan
Yumulubdur gözüm, ana.
Sən köçəndən bu dünyadan
Sanki gülmür üzüm, ana.

Bir ağbirçək görsəm harda,
Qalırım min ahı-zarda.
Şənliklərdə pərdə-pərdə
Daha ötmür sazım, ana.

Xəyalım göylərdən enmir,
Gözlərim eyləmir çimir.
Ürəyimdə bir an sönmür
Heç atəşin, közün, ana.

Əliğa hər bir anda,
Çox hikmət duyur Quranda.
Sənə Yasin oxuyanda
Rahat ollam özüm, ana.

ANA

Nə çox baxırsan gözümə,
Ay xoş arzu-dilək anam.
Yenə yanırısan közümə,
Sən ay qəlbi kövrək anam.

Sözün var mənə elə bil,
Sanki açırsan mənə dil.
Hey baxırsan məlul-müşkül,
İncə, zərif, çiçək anam.

Əliğa ki düşmür asi,
Coşmur İlhamı, həvəsi,
Saldı min illər ayrısı
Bizi qanlı fələk, ana.

**ADAMINA
MİNNƏTDARDIR**

Bu dünya çox qəribədir,
Onda hər cür adam vardır.
Düşünmək, duymaq bəs nədir,
Kimi şaddır, kimi xardır.

Kiminin var adı-sanı,
Hörməti, şöhrəti, şanı,
Gözəl keçir hər bir anı,
Hər fəsili ilk bahardır.

Kiminin də gülmür üzü,
Zülmət olubdur gündüzü.
Bədbəxt qalıb oğlu, qızı,
İşi-gücü ahı-zardır.

Kiminin əladır işi,
Var gəliri, var daşbaşı,
Can deyir dostu-qardaşı,
Taleyi bəxtinə yardır.

Kimisi var, doyub cana,
Dolanmağı dönüb qana.
Möhtac olub ona-buna,
Bu gen dünya ona dardı.

Kimi də var, yazıq, fağır,
Yazda başına qar qağır.
Gündə onu qəhər boğur,
Ağlamaqdan gözü kordu.

Kimi də var, sadə insan,
Kimsədən istəmir ənam.
Buna deyərəm qəhrəman,
Fikiri xalqa aşikardır.

Əliyə, bax haqq səsinə,
Zamanın sən gərdişinə.
Adam var, vəzifəsinə
Adamına minnətdardır.

EYLƏ

Qadir Allah, dostlarımı
Sən ağıllı, kamil eylə.
Özün adilsən, qadirsən,
Doğru yola şamil eylə.

Yaxşısı var hər millətin,
Hamının bilirsən xilqətin.
Sadıqlərin gəl niyyətin,
Barı-ilahi, qəbul eylə.

Əliağaya sən et hörmət,
İşinə ver fərəc, nüsrət.
Şadlıq, şənlik eylə qismət,
Muğam desin “Zabul” ilə.

YAZMIŞAM

Bu tərifi, bu qoşmanı,
Sən demə, bağda yazmışam.
Eşqin coşur ürəyimdə,
Dildə, dodaqda yazmışam.

Mən səndə gördüm hörməti,
Düz ilqarı, məhəbbəti.
Yalnız bu sözü xəlvəti
Pünhan otaqda yazmışam.

Əliağaya çor da desən,
Gözlərində şəfəqlisən.
Doğrusun öyrənib bilsən,
Cümləsin dağda yazmışam.

ŞİRVANLIYAM

Vətənimdə bir aşıqəm,
Xalqıma istiqlanıyam.
Məclislərə yaraşığam,
Şən həyatlı, zamanlıyam.

Fəxr edirəm bu həyatda,
Abadlaşan el-obamla.
Günüm keçir toy-büsatla,
Sazlı, tarlı, kamanlıyam.

Düşünsəm də mən nə qədər,
Bilməmişəm qüssə, kədər.
Axı, ömrüm keçmir hədər,
Neyçün deyim, dumanlıyam.

Əyər ki, narahar olsaz,
Əliağaya nəzər salsaz,
Məkanını xəbər alsaz,
Deyər ki, mən Şirvanlıyam.

OLANDA

Bülbül vəcdə gəlir, coşur
Bahar fəslə gül olanda.
Aşıq da min dastan qoşur,
Uğurlu bir il olanda.

Aşiqinə nazlı canan,
Şirin canın verər qurban.
Unudulmaz əhdi-peyman,
Söhbət dilbədil olanda.

İnsan olsa dost, mehriban,
Bilməz nədir çovğun, boran.
Dost da dostu duyar hər an,
Ürəklərə yol olanda.

Hər kəlməmdə bir məntiq var,
Arıfsənsə, ara, axtar.
Gözəllərə xub yaraşar,
Zənəxdanda xal olanda.

On dörd-on beş ola yaşı,
Canlar ala gözü-qaşı.
Allanası şux yerişi,
Hər gün sinəyə yol ola.

Əliğa, söylə hər yerdə,
Toy-düyündə, məclislərdə,
Bütün türfə gözəllərdə
Yetgin ağıl, kamal ola.

VAR

Çalıb-çağırmağın başqa
Üslubu var, yolları var.
Geniş, böyük dastanların
Qısa, şirin qolları var.

Sənətə olsa marağın,
Razı qalar solun, sağın.
Kamil, usta oxumağın
Bəmləri var, zilləri var.

Gər olsa atəşin, közün,
Duyub, anlayarsan özün.
Xoş avazlı, dilli sazın
Mizrabı var, telləri var.

SİLSİLƏ

Gərək yazam silsilə,
Tərəvətli tər gülə,
Şux nəğməli bülbülə,
Könlüm də gəlsin dilə.

Şair cuşa gəlməsə,
Xalqla deyib gülməsə,
Üslub, qayda bilməsə,
Kamilləşməyib hələ.

Niyət etsən haqq yola,
Uymasan mala-pula,
Düşməsən qovğa-qala,
Kamilləşərsən belə.

QIŞ OLSA DA

Qürrələnmə, insan oğlu,
Güzaranın xoş olsa da.
Tamaha zay etmə ağlın,
Aram tut, daşbaş olsa da.

Əgər olsan əhli hünər,
Başqasına vurma zərər.
Həmişə ol haqqı sevər,
Gər qismətin aş olsa da.

Çalış, çıxma doğru yoldan,
Nə də ayrı gəzmə eldən.
Ehtiyatı qoyma əldən,
Tək bircə gün qış olsa da.

Sülh olsun fikrin, niyyətin,
Xalqa ülvü məhəbbətin,
Saxla şansın ədalətin,
Xəyalın çaşbaş olsa da.

Nə çıxar boş səsdən, küydən,
Var dövlətdən, ya sərvətdən.
Dərs almasa əlifbeydən,
Əliğa, enməzmi göydən
Pərvazlanan quş olsa da.

TAĞILİYAM

Sazlı-sözlü sənətkaram,
Ana yurduma bağlıyam.
Arayıram, axtarıram,
Şirin nəğmə soraqlıyam.

Oymaq-oymaq el gəzirəm,
Toyda mağarda süzürəm,
Xalqıma dastan deyirəm,
Mən ki, sadə el oğluyam.

Ağçaşlı, ağbirçək anam,
Deyib, arif Şirvanlıyam.
Gərək sözdən söz anlayam,
Həvəskaram, maraqlıyam.

Çox gəzmişəm mən dağ-aran,
Dastan deyən, məclis quran,
İncə telə mizrab vuran
Tağılı Aşiq Əliağayam.

AY ANA

Bu gün mən bir gözəl gördüm,
Vuruldum ona, ay ana.
Yerə-göyə sığmır dərdim,
Çarə qıl buna, ay ana.

Onu görcək ağlım çaşdı,
Büllur buxaq, qələm qaşdı.
Cümlə gözəllərdən başdı,
Camalı günəş, ay ana.

Eşqinin əsiri oldum:
Bu eşq bəla imiş, bildim.
Əslin-soyun xəbər aldım,
Üz tutdu yana, ay ana.

Çəkə bilmirəm hicranın,
Şəhla gözlü o sonanın.
Rəva bilmə, Əliağanın,
Qəlbini yana, ay ana.

HƏKİM

Mən xəstəyəm, istəyirəm
Sizdən çarə, aman, həkim.
Malı, pulu neyləyirəm,
Gülərüzlü, cavan həkim.

Heç vaxt zaval yoxdur düzə,
Dedik, danışdıq üz-üzə.
Qan da verdik analizə,
Yazdın dava-dərman, həkim.

Bülbültək ötə bilmirəm,
Arzuma çata bilmirəm,
Heç yerdə yata bilmirəm,
Sözlərimə inan, həkim.

Düzdür, gülər, şən üzün var,
Ümid verən çox sözün var.
Sənə həmişə izin var,
Mənə söylə pünhan, həkim.

Az et məni sorğu-sual,
Dinlə barı, cavabım al.
Müalicə et, qeydimə qal,
Əsrəfdir insan, həkim.

OZAN KIŞI

Sən də xeyrə-şərə yara,
İşsiz-gücsüz gəzmə, kişi.
Bax qonum-qonşulara,
İşlə, çalış, qazan, kişi.

Kənd, şəhərə eylə səfər,
Zəhmətinlə göstər hünər.
Beş-altı söz deyib əzbər,
Evdə olma ozan, kişi.

Məyər düz söz qadağadır?
Canım ona sadağadır.
Aşıqlarda Əliağadır
Duzlu həcv yazan, kişi.

ELDƏDİ

Ətir, qoxu, zərif xilqət
Çəmən, çiçəkdə, güldədi.
Gözəl avaz, saf məhəbbət
Qumru, şeyda bülbüldədi.

Yaxşı bilir hər bir insan,
Arif, aqıl, huşyar olan,
Xallı maral, nazlı ceyran
Dağda, meşədə, çöldədi.

Dərd bir olsa, buna nə var,
Çəkərikmi qəm, ahı-zar.
Əhdi-peyman vəfa, ilqar,
Saf niyyətdə, könüldədi.

Sənin də var öz qismətin,
Əliğa, arzun, saf niyyətin.
Dadlı-duzlu söz-söhbətin
Bu obada, bu eldədi.

Dərd çəkməsək bu dünyada,
Ömür vaxtsız getməz bada.
Şirin nəva, incə səda
Mizrabda, sazda, teldədi.

SAZDAN GÖZƏL

Çox sənəmlər görmüşəm mən,
İlk baxışda üzdən gözəl.
Dili şəkər, özü şux, şən,
Qaşdan gözəl, gözdən gözəl.

Maral kimi məğrur durur,
Sinəm üstə min dağ vurur.
Sual edib məndən sorur:
Gözəl varmı bizdən gözəl.

Leylitək gəzir dağları,
Sərin buzlu bulaqları.
Gülür qönçə dodaqları,
Deyir, nədir yazdan gözəl.

Oluram onda nitqi lal,
İtir huşum, qalmır kamal.
Deyir, aşiq, ərzimi al,
O, nə şeydir, nazdan gözəl.

Heç bilmirəm, deyim nəyi,
Dağ maralı, dağ çiçəyi,
Görməmişəm heç göyçəyi,
Şizin kimi dildən, gözəl.

Onda məndən uzaqlaşır,
Deyir Əliağa, təbi coşur.
Bil, məclisə o yaraşır,
Heç nə olmaz sazdan gözəl.

ƏLİ

İltimasım budur səndən,
Ağam, Şahi Mərdan Əli.
Müşgülləri həll edənsən,
Qurtar məni dardan, Əli.

Sığınmışam mərd adına,
Sənin on bir övladına,
Yetiş qulunun dadına,
Xilas eylə dardan, Əli.

Uymuşuq fani beş günə,
Rəhm et səqirə, düşgünə.
Həsən, Hüseyn eşqinə
Hifz et bizi nardan, Əli.

Səslərəm sən tək mövlanı,
Ağam, gözlərin qurbanı.
Məhşər günü Əliəğanı,
Qurtar ahu-zardan, Əli.

SƏNİ

Gəncliyim düşür yadıma,
Görürəmsə harda səni.
Arayıban axtarıram
Hər an toy-mağarda səni.

Özümü sənsiz sanardım,
Tənha alışıb yanardım,
Şəbnəmli qönçə sanardım,
Güllü ilk baharda səni.

Yalnız sən idin həmdəmə,im,
Sənsiz coşmazdı ilhamım.
Əliağayam, dərdim-qəmə,im,
Olmaz, bir də görsəm səni.

AY QIZ

Baş aç a bilmirəm mən
Sənin sözündən, ay qız.
Neyçün incik salırsan
Məni özündən, ay qız.

Səndən gözəl duymuram,
Özgəsinə uymaram.
Baxmaq ilə doymaram,
Şəhla gözündən, ay qız.

Səndən ayrı olmaram,
Danışmaram, gülmərəm,
Busə alsam, ölmərəm,
Göyçək üzündən, ay qız.

Xəyallara dalıram,
Şövq ilə saz çalırım.
Min cür ilham alıram,
İşvə-nazından, ay qız.

Salam verrəm, salam al,
Gözəl, olma nitqi lal.
Əliağanın, ilham al
Sən də sazından, ay qız.

AY GÖZƏL

Boyun, qamətin əladır,
Xumar gözün piyalədir,
Sanki dağlarda lalədir,
O al yanağın, ay gözəl.

Min bir gözəllik var səndə,
İxtiyar qoymayır məndə.
Bənzəyir şəkərə, qəndə
Dilin-dodağın, ay gözəl.

Əlin eldən üzölməsin,
Haqdan pis gün yazılmasın.
Əliağa deyir, pozulmasın
Bu kef-damağın, ay gözəl.

KÖNÜL

Bu dünyada bir insanın
Gəl qəlbini qırma, könül.
Mərd yolunda axsın qanın,
Namərdə baş əymə, könül.

Tərəfdarı sən ol düzün,
Danış hər an sözün düzün.
Məclislərdə heç vaxt özün
Qürrlənilib öymə, könül.

Çalış, könülləri ara,
Dərdlərinə eylə çara.
Əliğa deyir, dövlət-vara,
Əl çirkidir, uyma, könül.

AY ANA

Bu gün mən bir gözəl gördüm,
Vuruldum ona, ay ana.
Yerə-göyə sığmır dərdim,
Çarə qıl buna, ay ana.

Onu görcək ağlım çaşdı,
Cümlə gözəllərdən başdı.
Büllur buxaq, qələm qaşdı,
Camalı günəş, ay ana.

Eşqinin əsiri oldum,
Bu eşq bəla imiş, bildim.
Əslin-soyun xəbər aldım,
Üz tutdu yana, ay ana.

Çəkə bilmirəm hicranın,
Şəhla gözlü o sonanın.
Rəva bilmə, Əliğanın
Qəlbini yana, ay ana.

ÇATAR GEDƏR

Təbin cuşa gələn zaman,
Yazmasan, söz ötər gedər.
Ona qayğı bəsləməsən,
İncilərin itər gedər.

İnsanın saf xilqətidir,
Öz xalqına hörmətidir.
Namərdlərin adətidir,
Dostunu da satar gedər.

Yaltaqlar solda-sağda,
Pünhan yaşar çöldə-dağda.
Çətin anda, dar ayaqda
Öz qardaşın atar gedər.

Yetər qüssə, qəm, ahu-zar,
Gen dünyanı bilər məzar.
Söz gəzdirər ara vurur,
Dost arasın qatar gedər.

Dost qədrini bil, Əliağa,
Güdmə dövlət, pul, Əliağa.
Öləndə mərd öl, Əliağa.
Sənə rəhmət çatar, gedər.

MƏN

Həssas, huşyar sənətkaram,
Vətənimdə, elimdə mən.
Sülhün şirin nəğmələrin
Gəzdirmişəm dilimdə mən.

Qoy bilsin bütün yer üzü,
Yurdumun mərd oğlu-qızı,
Doqquz simli telli sazı
Hey çalmışam əlimdə mən.

Əliğayam, anam Şirvan,
Səndən sırım olmaz pünhan.
Təbim cuşa gələn zaman,
Duymamışam ölüm də mən.

GƏLİR

Hüseyn Arifə Nəzirə

Məndən seir soran dostum,
Əvvəl təbim belə gəlir,
Gözüm görür, ağlım kəsir,
Təbim bala-bala gəlir.

Gah qəlbimdə olur közüm,
Gah şad olub gülmür üzüm.
Xoş avazlı telli sazım,
Mizrab ötür, dilə gəlir.

Nə bilir ağı dayazlar,
Gövhərdir, incidir sözlər.
Yaşılbaş sonalar, qazlar
Qatarlanıb gülə gəlir.

Bahar fəsli coşur könül,
Havalanır o, elə bil.
Cəh-cəh vuran qumru bülbül
Çəmənзара gülə gəlir.

Belə yaranır şeir, dastan,
Əziz dostum, sənə qurban.
Xallı maral, cüyür, ceyran
Dağa, daşa, çölə gəlir.

Burda söz ustada düşür,
Niyə ürək oda düşür?
Şair Vurğun yada düşür,
Ceyran, Muğan, Milə gəlir.

Hey baxırsan sola-sağa,
Həm yaxına, həm uzağa.
Dostum, söyləyir Əliağa,
Şeir ağla-kamala gəlir.

GÖZƏL

Camalına çox yaraşır
Başındakı şalın, gözəl.
Gözüm görür, ağlım kəsir,
Can alandır xalın, gözəl.

Qocalmayasan gərək sən,
Bir şəbnəmli tər çiçəksən.
Huri-qılmansan, mələksən,
Əladır kamalın gözəl.

Bir busə ver yanağından,
Gözlərindən, buxağından.
Qoy süzüksün dodağından
Danışanda balın, gözəl.

Gündə kəsirəm yolunu,
Görmək üçün camalını.
Siz Əliağanın halını
Hərdən xəbər alın, gözəl.

BAYATILAR

Mən aşiqəm, nur yağır,
Göydən yerə nur yağır.
Böyü, boya-başa çat,
El-obada çal-çağır.

Əzizinəm, baharda,
Bülübül ol, coş baharda.
Haqdan diləyim budur,
Ucal, yetiş mağarda.

Əzizim, deyim, al yaz,
Əlinə qələm al, yaz.
Bəxtimi qara yazma,
Bacarsan yaşıl, al yaz.

Mən aşiq, belə gördüm,
Namərdi pilə gördüm.
Mərdi meydan içində,
Girən bel-belə gördüm.

Əzizinəm, kamalı,
Sən eldən al kamalı.
Hər elmə sən vaqif ol,
Könüllərdən ol halı.

Əzizinəm, ol mətin,
Qazan xalqın hörmətin.
Gər sadə, nəcib olsan,
Ucalar şan-şöhrətin.

Ər iyid ol bu yurda,
Heç qalma ahı-zarda.
Vəfalı, mərd dostunu
Heç vədə qoyma darda.

Əzizim, ağa verdi,
Mövlam qadağa verdi.
Onların tövsiyyəsi
İncidi, ləldi, dürdi.

Əzizim, gəl mağara,
Dolanaq sola-sağa.
Sən yarat el havasın,
Vəsf etsin Əliağa.

Mən aşıqəm, Tağlıyam,
Elin sadıq oğluyam.
Dərdin-qəmin əlindən,
Daim sinə dağlıyam.

Mən aşiqəm, Vətənsiz,
Şad olmaram Vətənsiz.
Dünyada bir yaranmış,
Kaş olmasın Vətənsiz.

Qadir Allah, amandır,
Vətənsizlik yamandır.
Onun havası, suyu
Hər dərdimə dərmandır.

Mən aşiqəm, var yaram,
Sızıldaşır hər yaram.
Vətənin duz-çörəyi
Satqına olsun haram.

Mən aşiqəm, İraqa,
Düşdüm Bağdad, İraqa.
Dedim ki, Allah, məni
Kim saldı bu iraqa.

Əzizim, sənə qurban,
Asta get, sənə qurban.
Mənim bu şirin canım,
Sən olan günə qurban.

Əzizinəm, ağlamaz,
Dərdsiz olan ağlamaz.
Ağıllı müdrik insan,
Namərdə bel bağlamaz.

Əzizinəm, bu kəndin,
Bu obanın, bu kəndin.
Loğman gəlsə də bilməz,
Onun fitnəsin-fəndin.

Əzizinəm, közüm var,
Kababım var, közüm var.
Nə zamandır könlümdə
Sənə pünhan sözüm var.

Əzizinəm, qoşa göz,
Yarla dolan, qoşa göz.
Vətənim gül-çiçəkdir,
Qəm-qüسسəsiz yaşa, göz.

Əzizinəm, bağla yar,
Güldən dəstə bağla yar.
Gözəl zəmanədəyik,
Kimdir biz tək bəxtiyar.

Əzizinəm, zaman yar,
Xoşdur belə zaman, yarş
Sən tək yarı olanın
Qəddi olmaz kaman, yar.

Əziziyəm, gül aşıq,
Çalıb-oyna, gül, aşıq.
Heç susarmı çəməndə
Nəğməkar bülbül, aşıq.

Mən aşiqəm, ordu mən,
Sərkərdə mən, ordu mən.
Düşmənlərə vermərəm
Bu vətəni, yurdu mən.

Mən aşiqəm, qan edər,
İyid qana-qan edər.
Dostu dara düşəndə,
Canın da qurban edər.

Mən aşiqəm, teldə gəz,
Pərdədə gəz, teldə gəz.
Məclis qurub söhbət aç,
Bəmədə oxu, zildə gəz.

Mən aşiq, elədən ayrı,
Neylərəm eldən ayrı.
Bülübül susar, lal olar,
Çəməndə güldən ayrı.

Əzizinəm, o da sən,
O sevdiyim, o da sən.
Əgər çəksəm adını,
Xəncər alıb, buda sən.

Mən aşiq, ara sözü,
Ev yıxar ara sözü.
Elə fikirləş, danış,
Həmişə ara sözü.

QOSMALAR

AZƏRBAYCANIM

Heç zaman keçməsin sənsiz bir anım,
Üçrəngli bayraqlı Azərbaycanım!
Adınla bağlıdır şöhrətim-şanım,
Ey gözəl Vətənim, gözəl məkanım,
Üçrəngli bayraqlı Azərbaycanım!

Əməyə, zəhmətə gəribsən sinə,
Mən dastan yazsam da, azdır hüsnünə.
Ulu öndərinlə çıxdın ağ günə,
Toy-büsatlı keçir günün, zamanın,
Üçrəngli bayraqlı Azərbaycanım!

Odlar diyarıdır əzəldən adın,
Cəsur qəhərəmandır hər bir övladın.
Müstəqil günlərdi səni yaşadan,
Ey gözəl diyarım, ey mehribanım,
Üçrəngli bayraqlı Azərbaycanım!

Aşıq Əliağayam, hər elmə faiq,
Sənin keşiyində, durmuşam sayıq.
Böl məhsul yetirsin adına layıq,
Fərəhlə, sevinclə Milin, Şirvanın,
Üçrəngli bayraqlı Azərbaycanım!

ATA NƏSİHƏTİ

Xalqa mehriban ol, sədaqətli ol,
Hər kim ilə etmə ədavət, oğlum.
Sadə ol, doğru ol, ləyaqətli ol,
İnsanı ucaldar mərifət, oğlum.

Hər an həyalı ol qızdan, gəlindən,
Kimsə inciməsin sənin dilindən.
Çalış, bir xəta çıxmasın əlindən,
Sonra da çəkmə sən xəcalət, oğlum.

Həmişə Tanrıdan sən xeyir dilə,
Heç vaxt həris olma dövlətə, pula.
Hansı məqam işin düşsə müşgülə,
Səndə olsun səbir, dəyanət, oğlum.

Hər-yanda söylənsin sözün-söhbətin,
Sülh olsun həmişə arzun, niyyərin.
Xeyirxah oğlu ol, elin, millətin,
Mərdlik ilə göstər rəşadət, oğlum.

Söyləyirəm ataların adından,
Ata nəsihətin çıxartma yaddan,
Yaxşılar seçilib hər vaxt yamandan,
Xalq verir yaxşıya qiyməti, oğlum.

Atan Əliağa məclisə gəlir,
Qocanın cavanın yerini bilir.
Yasında ağlayır, xeyrində gülür,
Həyatda insana təmiz ad qalır,
Bir də ki, insaf, mürvət, ədalət, oğlum.
Ağıldır, kamaldır var-dövlət oğlum,
Sağlığında edirəm vəsiyyə, oğlum.

GƏLSİN

Saz tutub, söz deyən, yaradan aşiq,
Şairlər məkanı Şirvana gəlsin.
Sazda, sözdə görsün hansımız başıq,
Qorxub çəkinməsin, mərdana, gəlsin

Daldala sanmasın özünü mahir,
Sərraf bazarına töksün cəvahir.
Cavab versin suallara birbəbir,
Əgər hünəri var, meydana gəlsin.

Sərində eyləsin əqli-huşi cəm,
Çəkməsin iztirab, heç yeməsin qəm.
Şövq ilə çalanda “Şəirli”, “Dilqəm”,
Mizrab ötsün, sazı fəğanə gəlsin.

Hünər meydnında dursun ər kimi,
Nərə çəksin bir əsrimiş nər kimi.
Sənətdən söz açsın Ələsgər kimi,
Bal kimi sözləri dəhanə gəlsin.

Aşiq Əliyağatək xəyala dalsın,
Gözəl vətəmindən güc, ilham alsın.
Təmiz adla, düz ilqarla ucalsın,
Qiyət versin yaxşı-yamana, gəlsin.

AY USTAD

Sənin təkə ustad, sənintək aşıq,
Doğarmı bir daha hər ana, Şakir?
İlahi vermişdi, sənə yaraşlıq,
Zinət idin Azərbaycana, Şakir.

Gəzib dolandın sən dağda-aranda,
Xalqı mat qoyardın məclis quranda.
“Zəminxarə” üstə xallar vuranda
Ləzzət eyləyərdi insana, Şakir.

Xalq səni axtarıb gəzərdi əl-əl,
Sənət aləmində sən idin məşəl.
Gəldi vaxtsiz ölüm, amansız əcəl,
Ağır itki verdi, Şirvana Şakir.

EHTİYAC

Gün qısalır, şaxta düşür, qar gəlir,
Canımıza bəla, ahı-zar gəlir.
Geniş dünya hər insana dar gəlir,
Üzün olsun sənin qara, ehtiyac.

Bir kimsəyə dəymir xətrin, hörmətin,
Yamanlıq, pislkdir yalnız niyyətin.
Qatıləsən yaranmışın, millətin,
Hamını salırsan tora, ehtiyac.

QARDAŞIM

Aşıq Məmmədağaya ithaf edirəm

Sən ilk müjdəçisi, qaranquşuydun,
Hər yeni uğurlu ilin, qardaşım.
Toyun, ziyafətin yaraşığıydın,
Nəğməkar oğluydun elin, qardaşım.

Mağarı dolanıb belə deyərdin:
Özgə ləzzəti var “Bayat-kürd”ün.
Gah zilə çəkərdin, gah da enərdin,
Dərərdin muğamın gülün, qardaşım.

Hər evə dönəndə şadlıqdan, toydan,
Hey söhbət açardın Əli, Xasaydan.
“Segah” oxuyardın Cəlal-Humaydan,
Başqaydı üslubun, yolun qardaşım.

Çox gözəl bilərdin hər kəsin yerin,
Ustadın Abbasın, Aşıq Şakirin.
Hünər meydanında bəlliidi yerin,
Vururdun müğamın xalın, qardaşım.

Ustad aşığıydın, sənətkarıydın,
Sən qoca deyildin, yaşda yarıydın.
Sevinci, fərəhi iftixarıydın
Şirvanın, Muğanın, Milin, qardaşım.

Sən o gün, əzizim, dəfn olan zaman,
Nalə-fəryad etdi ağbirçək anan.
Sükut içindəydi o böyük Şirvan,
Ağrıtdın ürəyin elin, qardaşım.

İndi boylanıram hey sola-sağa,
Görünmür Şirvanda heç Məmmədağa.
Ürək ağrısıyla deyir Əliağa:
Susdu sazın-sözün, dilin, qardaşım.

ÇƏTİNDİ

Dünyanın qəmini çəkməyə dəyməz,
Tanrının sirrini bilmək çətindi.
Adildir, qadirdir gözəgörünməz,
Sənə ruzu yazıb, nə qismətindi.

Haqqı dərk eyləsən, haram yeməzsən,
Yalan danışmazsan, böhtan deməzsən.
Avara-sərgərdan, işsiz gəzməzsən,
Abır, həya, ismət var-dövlətindi.

Zaval yoxdur heç vaxt doğruya-düzə,
Dəlil, sübut “Quran” gəlibdir bizə.
Səbr eləsən, haqqa məhəbbətindi,
Şükür eylə haqqın yazdığı aza.

İnşallah, taparsan hidayət yolun,
Qeybətə, böhtana açılmaz dilin.
Sağ əlinə verilər xeyir əməlin,
Dəlilin, sübutun öz niyyətidi.

Əgər fəziləti dərk edib bilsən,
Arıfsən, aqılsən, bil, əhli-halsan.
Qiyamət günündə xəcil olmazsan,
Səni isbat edən öz xilqətindi.

Səni xəlq edənlə təmasda olsan,
Atanını ananın haqqını bilsən,
Orucunu tutub, namazın qılsan,
Bunlar sənin haqqa ibadətindi.

Əliağa aşiqdir bil ki, mövlaya,
Qurani-Kərimə, ali-əbayə.
İnşallah, köçəndə dari-uqbayə,
Deyərlər, pak əməl bil, cənnətindi.

DÖZÜRDÜN, PƏNAH

Bu ana yurdumda, azad elimdə,
Həvəslə dolanıb gəzirdin, Pənah.
Nəğmələrin əzbər idi dilimdə,
Çalıb-oxuyurdun, süzürdün, Pənah.

Hər yanda var idi şanın-şöhrətin,
Bəlli idi sazın, sözün, söhbətin.
Qazanmışdın xalqın, elin rəğbətini,
Təbin coşqun idi, yazırdın, Pənah.

Ürək sirdaşıydın sən insanların,
Cəsur igidlərin, qəhrəmanların.
Halal zəhmətilə ucalanların,
Şəninə söz yazıb, düzürdün, Pənah.

Vaxtsız köçməyəydin həyatdan gərək,
Dəniz tək coşurdu sinəndə ürək.
Dalğalı ümmanda mahir qəvvastək,
Həm sağa, həm sola üzürdün, Pənah.

Pənah idi səninin doğrudan adın,
Vardı rəvan dilin, həm istedadın.
Alı, Ələsgər tək kamil ustadın,
Sözlərin arayıb gəzərdin, Pənah.

Vurğunuydun bu gözəl xoş zamanın,
Sevimli aşıyıydın sən də cahanın.
Səlyanın, Muğanın, anam Şirvanın,
Şakirlə fəxriydiz Azərbaycanın.

Sözü-söhbətiydin Əliağanın,
Toyunu sən etdin Məmmədağanın.
İndi boş qalıbdır saz-söz meydanın,
Hər bir zərbi şəstə dözürdün, Pənah.

DOYMADIM

Neçə illər xalqa xidmət etdim,
Ada-sana, şan-şöhrətə uymadım.
Mağarlarda neçə dastan söylədim,
Sadə oldum, öz-özümü öymədim.

Gecələr gec yatdım, erkən oyandım,
Sazdan, sözdən nə də doydum, usandım.
Ana Vətən oldu həmişə andım,
Bir kimsənin mən könlünə dəymədim.

Dilim rəvan oldu, sazım xoş avaz,
Zil, bəm ötdü sinəmdəki saz.
Sadə oldum, olmadım heç modabaz,
Hər saatda mən bir libas geymədim.

Elimdə-obamda oldum haqqsevər,
Söz-söhbətim oldu Alı, Ələsgər.
Nadanları, cahilləri saymadım,
Malın, pulun mən əsiri olmadım.

İBRATAMİZ

Dostum, ağız açma dara düşəndə,
Cahilə, nadana bir də naqqala.
Ayıq ol, huşyar ol, uyma heç vədə
Yaltağa, satqına, şələ saqqala.

Həmişə göz dolan, sən mərdi axtar,
Onun həm səxası, həm mənliyi var.
Açma ürək sirrini, etmə etibar,
Ayıya, tülküyə, bir də çaqqala.

Dostum, təkəbbürlük etmə heç zaman,
Təkəbbürü sevmir qadiri-sübhan.
Çalış, yol tapmasın qəlbinə şeytan,
Qorxuram, sinəndə düyün, dağ qala.

Bəxtin yatıb, çərxin dönsə qəzadan,
Gileylənmə dişdən, başdan, cəzadan.
Möhkəm yapış Əliyyil-Mürtəzadan,
Qorxma ki sən əllərin uzaq qala.

Əliyə düşmənidir dostun satanın,
Halal qazancına haram qatanın.
Vay halına, qoca düşgün atanın
Şamını yandıran bir sarsaq qala.

AĞ OLAR ÜZÜM

Bu sözləri deyib, yazmışam özüm,
İnşallah, həyatda silinməz izim.
Şükür-səna edirəm bir tək Allaha,
Heç kəsin varında olmayıb gözüm.

Vətənimə oymaq-oymaq gəzmişəm,
Zirvələrdə qartal təkin süzmüşəm.
Gördüklərimi, bildiklərimi yazmışam,
Dərd-qəmimə şərik olubdur sazım.

Səhər-axşam arayıb-axtarmışam,
Nə dincəlib, nə yatmışam, durmuşam.
Bilmədiyimi bilənlərdən sormuşam,
Sadəlikdə hər hikməti görmüşəm,
Müşkül anda məndə cox olub dözüüm.

Əliağayam, haqqa qail olmuşam,
İlhamımı yaradandan almışam.
Oruc tutub, namazımı qılmışam,
Ölçüb-biçib qənaətə gəlmişəm:
İnşallah, məhşərdə ağ olar üzüm.

YAZMAĞIM GƏLİR

Bu ana yurdumu qarış-qarış mən,
Həvəslə dolanıb gəzməyim gəlir.
Hər tərəfdə açıb reyhan, yasəmən,
Onlardan şövq ilə üzməyim gəlir.

Çox gözəl adətdir, ilkin baharda,
Mın hava çalasan kamanda, tarda.
Qol götürüb hər an toyda-mağarda,
Bir deyib, bir gülüb süzməyim gəlir.

Gəzib dolanasan dağ, düzənləri,
Dəstə-dəstə olub şad gəzənləri,
Naz ilə könlümü tez üzənləri,
Ləkəsiz sətirə yazmağım gəlir.

Əliğa həyatdan alıbdır ilham,
Nanəli bulaqdan içibdir bir cam.
Gözəl vətənimə hər səhər-axşam
Mın dastan, min şeir yazmağım gəlir.

ƏZİZİM

Həyat mürkkəbidir, düşün dərindən,
Sadə dolan, sakit otur, əzizim.
Sən kənar göz sarsaqların şərindən,
Nadanlar ümmanda batır, əzizim.

İstəsən ki, etməyəsən ahı-zar,
Düşüb el gözündən, olmayasan xar.
Doğma qardaşa da etmə etibar,
Oda mənliyini satır, əzizim.

Bir zaman möhtacı olma sərvətin,
Bu dünyada sən ad-sanın, şöhrətin.
Çalış, hamıya dəysin hörmətin,
Hərə öz haqqına çatır, əzizim.

Mənəm-mənəm deyib döşə çıxanlar,
Küdurətlə xalqa əyri baxanlar,
Əliağa deyir, nahaq evlər yıxanlar,
Axır torpaq altda yatır, əzizim.

YARIM, GƏL

Bircə an da hicranına dözmərəm,
Nazlı, duzlu, gözəl vəfadarım, gəl.
Bağlarda seyr edib, qönçə üzümərəm,
Şirin diləklərim, arzularım, gəl.

A dağlar mələyim, a sux mələyim,
Sənsən mənim hər an arzum, diləyim.
Bir an hicranına dözmür ürəyim,
Hər sözüm-söhbətim, ilk baharım, gəl.

Səndən ayrılmışam xeyli zamandır,
Dərd çəkməkdən sanki qəddim kamandır.
Üzmə qəm-qüssədən məni, amandır,
Ghəlişinə qurban dövlət-varım, gəl.

Əliəğanı gəl salma fərağa,
Dözə bilmir bu firqətə, bu dağa.
Buyur, təşrif gətir, bizim otağa,
Can yoldaşım, xoş dildarım, yarım, gəl.

SƏNƏTKAR MƏNİ

Səhər-səhər geyindirir, bəzəyir,
Salır yola, gülə-gülə yar məni.
O qədər şux baxır, şux gülümsəyir,
Onunla el sanır bəxtiyar məni.

Min şövq ilə salır o, boynuma qol,
Söyləyir ki, canından sən muğayat ol.
Çıxanda səfərə, deyir, yaxşı yol,
Gəlincə, gözləyir intizar məni.

Dünya qədər gözümdə qiymətlidir,
Qəlbimə, eşqimə sədaqətlidir.
Açıq ürəklidir, düz niyyətlidir,
Düşündürmür nə dövlət, nə var məni.

Mal-dövlət toplamaq sayılmır irad,
İnsan huşyar olsun bir qədər gərək.
Aşıq Əliağa söylər müxtəsər,
Öz dillərim edib sənətkar məni.

CEYRAN

Ovçu qardaş, insaf eylə, gəl atma,
Qoyma bizdən düşsün aralı ceyran.
O çöllər qızının sayın azaltma,
Ağlayar, sızlayar yaralı ceyran.

Yanında var bir cüt körpə balası,
Dağa-daşa sığmaz onun naləsi.
Bir gün dəyər, sənə xata-balası,
Baxır balalarına, xar olur ceyran.

Güllə dəyər sağın, solun axtarar,
Körpələri hürküb kənarda durar.
Axşam-səhər öz halına ağlayar,
Dağda-daşda bir cüt balalı ceyran,
Hürüküb bizdən düşər aralı ceyran.

QARDAŞ

Dinlə sözlərimi, saxla yadında,
Olmaginən dəli-divanə, qardaş.
Yanıb kül olma gəl nəfsin oduna,
Atma sən özünü ümmana, qardaş.

Səbr eylə, aram tut, sakit otur sən,
Sözlərimdən bir nəsihət götür sən,
Haqqa sığın, haqqa iman gətir sən,
Görürsən qarışıb zamanə, qardaş.

Mərdlər ucuzlaşıb, namərd düz olub,
Oğrular doğruya indi göz olub,
Xətir hörmət gedib, insaf azalıb,
İnanmayırsan insan insana, qardaş.

Müsəlman deyirik özmüzə, haqqdı,
Nəfsimiz itidi, tamahmız çoxdu.
Qəlbimizdə Allahın xofu yoxdu,
Beləcə gedirik hayana, qardaş?

Azmışığıq, çıxmışığıq biz yolumuzdan,
Onunçun yapışmır haqq qolumuzdan.
Möhkəm yapışmışığıq mal-pulumuzdan,
Aldanıb, uymuşuq şeytana, qardaş.

Haqqın fəzillətin nə vaxt bilmişik,
Məgər ona sadıq bəndə olmuşuq?
Əliağa deyir, görən necə gəlmişik,
Dərk edə bilmirəm cahana, qardaş.

GƏLMƏDİN

Nə müddətdir firqətinə dözüərəm,
Ey həyatım, ilk baharım gəlmədin.
Səndən ayrı şad olmaram, gəzmərəm,
Səbəb nədir, nazlı yarım, gəlmədin?

Sənsiz bir dəqiqəm dönübdür aya,
Sevgi sevgisinə baxarmı qıya?
Qəddim bükülübən dönübdür yaya,
Gün-gün artır dərd-azarım, gəlmədin.

Hicranın qəlbimi döndərdi qana,
Böylə qəsd eləməz insan insana.
Mən həsrət qalmışam sən tək canana,
Söylə, niyə növbaharım, gəlmədin.

YAR

Nə müddətdi bir arzum var könlümdə,
Qulaq asın, bir ərzimi alın, yar.
Gecə-gündüz yaş qalmayır gözümdə,
Bir təbib tək ona dərman qılın, yar.

Baxışınla məni tora salırsan,
Hər dəqiqə min xəyala dalırsan.
Hərdən qəzəblənib cəllad olursan,
De, neynəsin mən bəxtikəm qulun yar.

Gəl vərəqlə mənim qəmli sinəmi,
Söylə, bu qəmlərə dözümlə yenəmi?
Əliğa deyir, mənlə sevincini, qəmini,
Daş deyilsən, şərək olun, bölün, yar.

GƏRƏK

Kim ustadam deyib, saz ələ alsın,
Onun hər kəlməsi bal olsun gərək.
Cəng açıb kiminlə gəlsə dil-dilə,
Onunla danışan lal olsun gərək.

Girəndə məclisə o, cuşa gəlsin,
Sazının sədası göyə yüksəlsin.
Onunla cəng açan qüvvəsin bilsin,
Qüvvəsində Rüstəm-Zal olsun gərək.

Aşıq Əliağa, sözün söylə həqiqət,
Hər kiçik kəlmənə sən eylə diqqət.
Həmişə sən çalış çəkginən zəhmət,
Aşıq olan əhli-hal olsun gərək.

GÖZƏL

O, qələm qaşınla, şux baxışınla
Əqlimi başımdan aldın, ay gözəl.
Uca qamətinlə, həm yerişinlə
Məni kəməndinə saldın, ay gözəl.

Sənsiz dəqiqələr mənə bir ildir,
Sevindir yarını, həmişə güldür.
Ahunun məskəni Muğandır, Mildir,
Niyə bu sözümlə doldun, ay gözəl.

Sənə bir təklifim budur, gözəl yar,
Gəl öz aşiqindən dolanma kənar.
Qıyma Əliağanı çəksin intizar,
Binadan sən əhli-haldın, ay gözəl.

DEDİ

Bir kamil ustadan dərsimi aldım,
Ayrılanda mənə neçə söz dedi.
İstəsən əməyin halalın olsun,
Xalqın əzabına hər an döz dedi.

Qiyətli sözlərin sərrafı ol sən,
Alim olanların yanında qal sən,
Bilmədiyin sözü tez xəbər al sən,
Onu öyrənməyə çalış tez dedi.

Gərək sənətkarlar qurub-yarada,
Yetmək üçün bir arzuya, murada.
Tapsın kamil sənətkarı, var harda,
Bu böyük mahalı axtar, göz dedi.

Unutma dünyada sən ustadları,
Vəfanı, ilqarı, həm etibarı.
Əliağa, sözlərimin ol xridarı,
Gör nədi dünyada atlaz, bez dedi.

MÜNƏDİRƏCAT

Musa Nəbioğlu. Halal qismətinə güvənən aşiq 3

GƏRAYLILAR

Bala ceyran	5
Var	6
Ustad Əli.....	7
Hörmətim var.....	8
Səndə bu vərdis olmasa	9
Nəsihət.....	11
Yerdə	12
Ola	13
Mahnı.....	15
Dastana düşər.....	17
Ayqız	18
Döşündə sən.....	19
Ana	20
Ana	21
Adamına minnətdardır	22
Eylə.....	24
Yazmışam	25
Şirvanlıyam.....	26
Olanda	27
Var	28
Silsilə	29
Qış olsa da	30
Tağılıyam.....	31
Ay ana.....	32
Həkim	33
Ozan kişi.....	34
Eldədi.....	35
Sazdan gözəl	36
Əli	37
Səni	38
Ay qız	39

Aşıq Əliağa Şirvanlı

Ay gözəl.....	40
Könül	41
Ay ana.....	42
Çatar gedər.....	43
Mən.....	44
Gəlir	45
Gözəl	46
Bayatılar	47

QOŞMALAR

Azərbaycanım.....	53
Ata nəsihəti	54
Gəlsin.....	55
Ay ustad.....	56
Ehtiyac	56
Qardaşım.....	57
Çətindi	58
Dözürdün, Pənah	59
Doymadım	60
İbrətəmiz.....	61
Ağ olan üzüm	62
Yazmağım gəlir	63
Əzizim	64
Yarım, gəl.....	65
Sənətkar məni	66
Ceyran	67
Qardaş.....	68
Gəlmədin	69
Yar	70
Gərək	71
Gözəl	71
Dedi	72

**«Elm və təhsil» nəşriyyatının direktoru:
professor Nadir MƏMMƏDLİ**

Dizayn: Zahid Məmmədov
Texniki redaktor: Tünzalə Vahabova

Çapa imzalanmış **02.06.2017.**
Şərti çap vərəqi 4,75. **Sifariş № 560.**
Kağız formatı **60x841/16.** Tiraj **500.**

*Kitab “**Elm və təhsil**” nəşriyyat-poliqrafiya müəssisəsində
hazır diapozitivlərdən çap olunmuşdur.*

E-mail: nurlan1959@gmail.com

Tel: +99450 345 36 52

497-16-32; 050-311-41-89

Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev döngəsi 8/4.